

brugseksporten – gud hjælpe mig, havde jeg nær sagt, undskyld, hr. formand – hvis man stemte ja til euroen, og nu sagde statsministeren så i nytårstalen, at det ville altså være bedre for dem i samfundet, som står i den vanskeligste økonomiske situation.

Jeg synes ligesom hr. Dahlgaard ikke rigtig, statsministeren har noget belæg for sådan nogle påstande. Derfor ville jeg godt spørge statsministeren, om vi ikke kunne starte debatten på et lidt højere niveau af saglighed.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Frank Dahlgaard først:

Jeg kender to tidligere socialdemokratiske finansministre, højt renommerede, og jeg er sikker på, at hr. Frank Dahlgaard også har stor, stor respekt for de pågældende: tidligere finansminister Knud Heinesen og tidligere finansminister Svend Jakobsen, gode danske socialdemokrater, der igennem årene har gjort en stor indsats, og som begge er af den opfattelse, at et medlemskab af den fælles valuta vil være en stor fordel for det danske samfund, fordi disse to finansministre jo også godt ved, hvem det går ud over, når samfundet har økonomiske kriseproblemer.

Så koret er blandet, og der skal være højt til loftet i det danske socialdemokratiske parti, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, og det er jeg glad for.

Så er der de egentlige argumenter:

Se, jeg tror, at de professorer og nationaløkonomer, der måtte være imod et dansk medlemskab – det er ikke så mange – har glemt, at vi har smertelige erfaringer fra Danmarks økonomiske historie, hvor vi troede, at vi kunne devaluere os ud af de danske problemer. Det kunne vi ikke, og derfor har vi også ført en fastkurspolitik i de sidste 17 år, som faktisk har givet os – især i de sidste 7 – et grundlag for både at få en høj beskæftigelse og en lav inflation.

Dertil kommer, at den nye Amsterdamtraktat – og det er jo det, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, der er forskellen i forhold til den gamle ØMU-diskussion: at vi har fået en Amsterdamtraktat – jo har en beskæftigelsesstrategi parallelt med Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske ansvar. Og disse to strategier tilsammen betyder, at vi inden for det fælles valutaområde har meget større sikkerhed for at kunne beskytte os mod international spekulation, som jo har slået både Sverige og England

ud af kurs i kortere perioder og ramt netop de svageste i de samfund.

Så af hensyn til Danmarks fremtid og tryghed, af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til at sikre en økonomisk fremgang til gavn først og fremmest for de svageste i vores land skal vi efter min opfattelse være medlem af den fælles valuta.

Frank Dahlgaard (UP):

Argumentationen holder jo ikke rigtig, må jeg sige til statsministeren. Og når statsministeren siger, at koret er blandet, så er det dog en vis erkendelse af, at denne her sag kan diskuteres og også bliver diskuteret af folk, der har den samme stuerene socialdemokratiske holdning, som statsministeren har.

Men det er vel rigtigt – og det vil jeg gerne spørge statsministeren om han ikke trods alt vil erkende – at koret ikke er så blandet, som statsministeren giver udtryk for her, at der faktisk er et flertal både af internationale og af danske nationaløkonomer, som ikke finder, at det er til fordel for Danmark at gå ind i euroen, eller finder, at det er ligegyldigt, om vi går ind eller ej, og at det er kun et mindretal – omkring en tredjedel af nationaløkonomiprofessorerne herhjemme – som synes, at Danmark bør gå med, fordi det alt i alt er bedst for økonomien og beskæftigelsen og de svage i samfundet.

Så der er altså dobbelt så mange økonomiske professorer i Danmark, der går ind for, at vi skal stå uden for ØMU'en. Det fremgår af en meningsmåling, Politiken bragte i marts måned 1998, og som jeg er sikker på at statsministeren har kendskab til, hvilket jeg vil bede statsministeren om at bekræfte her.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu nævner statsministeren i sit svar Amsterdamtraktaten. Jeg går ud fra, at statsministeren er klar over, at den er én stor understregning af, at beskæftigelsespolitikken jo skal underordne sig de økonomiske retningslinjer og de såkaldte konvergenskrav, der er i euroen. Det går jeg ud fra at statsministeren kan bekræfte.

Så vil jeg også bede statsministeren bekræfte, at hvis et land, der kommer i krise og er i euroen, forsøger på at gøre noget netop for de arbejdsløse, så kan det faktisk risikere at få en stor bøde af EU i den sammenhæng, hvis det ikke overholder de stramme ØMU-betingelser.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvordan skulle det kunne hjælpe de arbejdsløse